

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

айковши висти.

АГРЕГАТ ВОСТОК

войса брали до остатних діньох
є страшніший вид. Завдяром і виц-
офанника Японців дають популізатора,
а двохніх полотняйок их Китайці од-
делят пакадою. Кити постала певнікі
х за Японців. Понеже Япон обецца-
валу (же авре) морп, да вичував
їх тарговински інтереси Америка і
Лія послали своїх воєнні ладі до ки-
ських водях.

Biemanshi

националисти, од кеди спаднул Сан-Дер швицко напредују на штихих чтох крем па арагонскиње, две еспан-
большевици уперао својо петатит
и, да, тето напредоване затримају,
“то бернадайнé.” Терав уж Франкова
аџија ^{жади} 35 провинциј, а валенчийска
11 и 4 не цали. — На морю Франко-
не тикј добре ведзе, бо ридко дакъ,
а не зарабруј дасдиу, восну надю
јого непријателя, лабо да ју не очко-
— Понеже пре части торпедованя
велї „тарговеки“ ладу шедли на дло
тозеного Моря, Англија послала там
ју вж 50 восни ладиј и на предлог
ицуакеј отрикаше конференција за
роноц у Средонемним Морија. Да ће
а дакус некуци“ Большеници дали
тиј оштруј ноту, у котрой Италију
јкују, же то сї поморски силе викед-
номути торпедованя. Италија то в
чејшом одбиха.

የኢ.ፌ.ዲ.ሪ

ще одбула конференция Малей Ан-
ти у варшаву Сінай, на котрой ще ма-
лодий пастор Іоанніко Малей. Мал
ая Аянта пристала на бе-
' у тей сиром, але згоді на жадир-
исьці ў мотла дац.

г. ген. Франка

Никола Франко державни секретар (8. IX.) сцигнул до Минхену и бу-
сец Гитлера под час німіцького
нацистичного конгресу.

Digitized by srujanika@gmail.com

зібухла революція і кельо по новому виділо, труси предсидателя Малайї гадзії повстальців.

13410

запарла своё консулати у Кинк.

УСИЛЯТЕЛЬ

Чтавианскай влади п. Б. Мугомни
зптембра идзе до Немецкай и оста-
тири ўні.

Діяльність „Просвіти“ у пірошлім року. (Реферат секретаря „Просвіти“ читаний на XVII з'їздікій схаджі в Миколаївцях дня 2. липня 1937 року.)

Красни пријеузда за најбољији уметнички приказа вијатска линка у Кересбуре, који преузећела од „Просвите“ за награду шкотским дечетом на ковачу рока у суми од 800 динарија.

Окремо скомукгей робота коло поискашаного членства в розпредавант хідкоках із початку того року „Пробсвіта“ преважала залога: Руских Ніційох у своїй редакції. Управління підбір не старає ведено зосі паком редактором б. Фираком же би вони були це хісновитка за нашого членка. У кельє не удовільнили тижні цілком, причину треба глядаць у тих же писателів було приєдно. У пакет друкарів вручують ще и новиник „Рідне Слов'я“ за братів у Боснії и Герцеговині. Розпечатані и друковані календара за 1938 рок перенесені у нашій друкарні.

Док напрям діяльності у крештній робку
бул у спаннім придбанням старших за вік
Просвіти, дотла юні не забували які на тих
найменших, на нашо діти. Ненса ще народж
борк о то як воспитаю своїх дітей. Дармо
би ще даровали на Просвіту, дармо би зже
були синодоми Русії, якщо би, того що ми
нашкі спаємо, не бул хто ютре приласиц.
Школа ж може зникніти. Вона темезі, а дакеда
як ти, а на тим треба ине велью будовац,
особено нащка у вику футболу, танцюх и
прадках и бавискох, дзе младежк поклада
всій на красоту ціла як дучи. Требало, крафт-
ні час бул, дац и пашки дітиком лобрій душев-
ній храни. Управни одбор одлучел видавиц
од першого септембра г. р. дічинські часо-
лис, котрому буде меню „Наша Загадка“².
Не имело би буц шкі едкого руского дітика,
котре би не було представле на тот наш
перший дітичнський часопис.

Тих даюх точаги и потривки за Народним Доме у Керестуре. Тоти оправки будаи нужни, бо здание дослужовало. Оправление будае коштаг 10.000 динариј. Искажж извеш фонду, кетри схабед иок. о. М. Мудре за оправки дложу тај, же уздалица членприва ће пошли на туту циљ.

Управни одбор зас симвалгеми провадзел
народну роботу наших богословох, студенгох
и других инказарох. Цепел та работу и не
привез мэдэж нэхэ разнник. Управни одбор з
верам же и шинхи члены до единого жадаю од
них и чекаю з араисом та, же бы тоти мэдэж
тандас скончали уединсли и видно роботы
и просвятитам полю. Же ше указжу даки и не
широкозумея, хоти муша бүх по скрипн сагтран-
сли. Но шамс чакш одел, да друга придае
и пребачен пытга. Всяк кий первы идзе ту
братьеви свойому и пребачи, лябо пребачен
пыта, бо так роби осьлаки души и гости хот-
ри ску народ мэдэж та добруму. Просвятые
дружества робото у тым направку, та ше и раз-
нцаца хот ишно мэдэж престолы отнимане сво-

ю схадку у подпісній братській любові письмів, яким пред очима же лам залишає в поганійності у роботі твори великих і градю діса.

Як ми ж було заміркою за Просв. друже-
тво у своїх одноденських та других братом
було коректне я тиступало лам чреціп «их
людзях», за котрих тъяло, яе свійсько упорени
жечию як комука. Престо же як розгавали
іх панада пиздих пісбах, бо же знали же
вони написе посадни осібі, котрам у интересу
так лягат да исхти. Ми зверсти я вериме
же єст и по гейтам другим боку людзюх
котри добре тожу авроду сау аль зони мужча
знац же звада у обисцу нігда не хасковала,
же ми по мужнікі приказац вані народ ек ба
то іх водітала сцели на жали часы, кед сцехе
депо у своїх даже поправин. Чежко тому
дому дзе мужчи други, людзюх приходзіц
прозадац шор, а то ще уж стучовіло, не у
нас, а слухи ше баржей инде погасайще,
кед ше тати не их у віх заревки любові гу
свобому народу не ківарди их там дзе іх
место, дзе цекшюц іх братюх. Кед дахто ѿде
шлющ на віцерайї свійсько състині, нах тоти
добри людзе не помагаю тежу у ісчесней
роботи, яле нах юму падоцце до он и охаба
го. Кед свійсько не кончитус их будзяк яцац
цудзе. А нахіо дзвери шашкам гевгім ѿ добре
свойому народу од шерца жадаю еще отво-
рені, за таких воне явно вони прознішими.

З широкого видового вида у глядні напів роботу. Із луцького року тута робота буде лем наставена и проширина. Достац у кождим ваяле по всій земнох, позбивац их до жеских організацій, я прейг тих організацій живим своюю пресі листівках, читати дискусійах таців науку и подана свай народ хроочай по кроцай зос другими культурними народачи. Ми мame вельису роботу окончин, я сами аме ю не годин. Організація скінні ішого народу юн жуди бүп у цей од вайченного до пайдаєнного. А кед будушиць кукла, вец и проск, упривя тодка сполыкаюца поділлюніше спойло обшиваки. Вен годин бүт друковані книжки, основани бібліотеки, осенівши за подоляковые естетского чувства народані хори, оркестри, татерадаси кружки и другие.

А тога пінко ма шлях вихованців людських
свідомістів своєго походження, чесного характеру, сильної волі, доброго серця, дисципліні-
кованих і способливих зробити кожаки час діло
котре їм самим може від принести хисту. Лю-
дьох, котри будуть знаць цю сту, а сець будуть і
рібниць лесу гектар, хто їм дужевшості ту Богу і
народу своїму поклоняє.

У вашим другасте музга буц национальной художни и богата и учени и не учени. Близи пре то же хажды прут у сноте машины, другие пре то да помозку генитам котри хажды зиана да и денду доныго, я помозку им либо дес материальными жертвами ляжі зас пирком у руках, бо Просните такон по хлебу национальности народа штреба, котра гибель з шмерну преступа.

З позиції якого же тетя успіху, погодивши за тоті 7 нещащі роботи, буде вице-рекані, і модайм ческе соборище да тут звитя приєднавши робота еліти.

Китай — найвекша жем на швеце.

Над Шанхайом ие водза од хедата на велики битки между японским и китайским войском. Сто миллиона Японца боря ие зос успехом проши 450 миллиона Китайца. Численните Китайци траца битку, а пресо? Престо же у южне чест доси свидомесци же уничи везде велики парод. Забули па свою першу стару историю. Помали погише ие пребудзю к Япон спа амхенорац остатні приятели, да ии цо всеці отворы с их подніжной земи. Скорей ях напишеме о превосходии Китаю — овратиже його пешкайши стач, бо то нам отвори очи у велих антавых.

Желеви и чарнина Китай.

Китай край дае ие добре родан. Його плодыніе не единака у ширих часах. На западу находзяще ие паодні юли рискаши в цаліх краях у ясно ющелей фарби. А помешаны токи поля разлагнути канаты по паоднію рискатою поля. И их бросяши обросли зос желею траву. А у цаліх помедзя брехи видно мали чарнина поля — насаждени зос гарабашу пошліну. Ту и там, коло заградок вично желые бамбусово дерево (старовинка) а коло хижих и гробок желони кипарисы. Цалі край у желоявыи. Того желение ноль раздасло, ше коло рики Ин-де-иният и по морским берегам западней часди. У Китаю у тих краях наста часто дождь.

Кед схабіхе длаізу Ин-пе-хянкія и пойдземе па сівер. найдаемс и там нелько плодней але, попры хай, и пустей жеми. Ту слунко баркей шывіц, дні слунечин и дае ие влага иа може затримац стой нутріні — чарнина зевідна жем. Дзе сест зос влаги рошне жито, насыла и везке просо; а ішо праўя Китайцы у тих краях хижи, а в його лісцем, котре франшко пожывін, іх закрываю. Родны поія ту не велики и баркей су перозруцовани. Бет два векія пасмы зевідной жеми: една на ігу од жохтей рики, а друге, котре веюше, па сіверпападу и прашаа всіка Маньчурскай державы.

Наша жімска робота.

Ешэйская роботи на полю велики и часди як и летни, але их земледелец скочае з веюшим постіхом, бл ше болі для других даждьбю и юздаского пінту. У тим, понаглядно катло час преходзі.

Жіма — то час раслуженого одіоначку за земледѣлца, але не забудзіе, ке то рівночансно и сезоня його духовай роботы: працінікі пециму дома лебо у Читальній як чыта, дума, слуха паради, слуха віклады и т. д. Жіма за кождлто рознажного земледѣлца, кед му його обставаніи душающую, зімчи крок вапредок у знаню-науки, сільса гаратача вінше у зігальской освіти-культурі. През три часди року ампі ие ішо на свій полю, же бы му не хібел інсучні хлеб и пужне гу пшонку, же бы дочекал вон и його фамелікі крестын дні, а у тей штартей часди обрачя воні своё духове поль, ше до пшонго зарно-науки — знаня, же бы му жывот и газдоцко будо ціліше.

Важне гераз то, ке да наш земледелец зашес свой духове поль зос здравым, хасночным и потребным, зарном знані, а да му воні буде на одповедні способе подане. А із го таке найдзе? Хто му го таке да? — Една наша „Проспект“ душа о тих уж 19 роках. По свій силох выдава вона тото добра нашніе друковані словах у часописах,

Природны богатства.

Природны богатства Китаю барх величи. Його простор таки коло 10,000,000 км², але и рікіні кінкі, котре засыпаюць да тым рікіні шведыні рошліці. Там бет вінчанікого зерна, овощи ё яры почкіні. Китай ка велько жига, рискаши, проса, кукурудзі и пасулы: плюка зрею па югу, а у штрэдзе Китаю чай. „Китай ма найвекша візен — рискаши, чай-лапін пісе — чай, найлепши матеріяла за шматы — шок (гавіаб)“, тварец веде учения по то добре вісна.

Китай ма велько ж подніжніх богатства. Находзяще там петролейскі жіндзя, попе же железо и мяд (бакар); стрібла и златы мозг-найсці у Маньчжуриі. Але воні бара велько вест уляя и антилопу. Ніздае ше только велько насажданіе углія под жему як у Кагаю, а ту тому угле и добровілі кватыту. Половіна з тих ульзовіх кепальськіх находзяще у сіверній Кінні, у провінції Тан-Сі. А 80% антилопу, чо ие у цікаве цінноти па рокі походзя зос Китаю.

Китай мало ма дрека за будована. На сіверу леса пітаа але не рослы, а по других краяхах иа у давних часах кірубами. Заго па сіверу в дрека раба сам плуг и другі земледѣлія азат и труни; шынко друге як лавки, столы, посцелі раба зос жеми. Але у богатых краях Китаю як раба хижи зос дрека, але леса зос жеми.

ЗА НАШО ЖЕНІ.

Як карміц мали дзесци.

У першых трох жешацах же би дзесци росло и было здрасе, треба то уж од початку правильно карміц. Дойчинц треба с початку кажду другу годзину, а познейшое кажду трэчу.

Першыраз ше карміц дзесци на 8 годзін рано, другія раз на 9, трэція раз на 12; веяка на 3 и на 6 півночадню, на 9 и 12, вночы. Од півночі але до рана-ночі треба піч дзесци дзесци. Такі годзіні треба ще точно тримац. А кед би дзесци спало треба го збудзіц и на-дойчинц, а не дац му же бы при дойчиню заспало.

Чом же то так? Зато же жалудок дзесци, то таки як од прыліків ёдна грушка. Іх ше воні нахолі, треба 2—3 годзіні же би дзесци тога претровело и але тады мож дзесци знова дойчинц. Кед же на ческа же бы дзесци

календарах и кіткіх, а живым словом па своих Читальнях.

Новікі нам отвораю: найшкращи погляд на швет и піліт у ніх, престо чытац будзесме наше Інвіні, предвяжімі ше, кед эмс то уж же зробели. Запамятайме себе, же нас дам ішо новікі зіховую у нашам духу, бо воти за нас пишу в іре іх віхода. Прейс нашіх Новікіх нам наша власна „Проспект“ бешедзе.

Ліб едно обісце не будзе праў якіхто Календара, бо воні наша писана історыя, а водзяю и азманах, литература журнал и к краска памятна кіткіка. Не у аднім обісце же го пречыта од раміка до раміка и по вісей раз!

Окрему увагу заслужа „Наша Заградка“, часопіс за нашо дзесци, по жа не-звичайно вельке значеніе за нас и нашо будущы поколісці. Прэто кождэ наше дзесци, по ходзі до школы и по віходзелю, ма буди прадплане и будзе ю чытц. Велько хасну у „Нашай Заградцы“ наяду за себе и насто старши.

Жыве слово науки-знані учуване у наших Читальнях. На самім преда одручице и осудзімі шыцкіх ісправедлівіх кірорузвініх ісгарваркі и прыгарваркі, чо ие видумані па рахунок Читальнях. Попры перкві шко-

претроваете и воні же дам дойчіа кове жалудок іх называ, якію воні осіруе а то дзеско болі и адно воні плаче, хоруе.

Дзеско мя піцац 15 минуты, а веяла то треба позажіні сіац. Хововаш якса кілікі. Кед дзесци ціца працівае, кед в чисте, скупане, як може а літко прыгрыте, тады му не треба пінкія колісані.

Жакда жиць жумы паметац же воні па шлебодно брэц до рукіх дзеско, кед воні брудзія ябо/од іраху. Но треба пітда дойчіа шація ях і обіцаах іхероах. Дасцікі жумы воні дубре вініражні ёдну першу, бо вінікі мац буйсе трапець жалко. Післян и ручын пайбайду шлебодне я зе познавані.

Куване ма будзі каждый дзесень у лінійкі вада (пробуй зос ложкам, чи па горупа). Тадк післякі брудзія пельюн па изажбіс-плібакі.

Ісплюхі треба мли велько, а може воні треба пірайбаць и раз па даўнікі якварці. Найкарасное кармінне дзесциа без чистоты, не да та дзесцику адраво рознікані.

У другім жешацу треба дзеско вініражні каскі дзесень па північні воздухах, і кед вонікі ёківіко, шых, а вілеце пай будзе и пачаць зіліка.

Цуалі, цукру або ківіта не шлебодно даваць малкім дзескою. Чи дзесцу дасцікі жумы, мож видавіц по тым, чи воні дастаца па вагі только велько бы жытло. Дасцікі верхах цільох пажі обычна 3—3 и воні кіли. За 10 дніў піц не достаца па вагі, але потім па 6 меншана достаца обычна по 20 днія па таддзені. До той рока дзеско бы мушло-бук дварас чежше, якад не народзяло.

Господарство.

Індуанска культура у Немецкай. Но-дзеніо була у Немецкай затрадаре на излету. Переходжали праз исменіцы палаты и прыватныя ше як Небаці газдую у своіх заградах. Воні так сашую своё зіражніе:

„Культура заградарства, як и заграды культура стой велько вісце ик улас. Нашу увагу обрацело у першым шире не-звичайні старажыніе зіл земледѣлію и старане да ше то акробіи за спектаклю — заградара. Гу току служы добры вібор рошлівых, іспекаши и морална пожо земледѣлцам и организавае зберажя його плодох.“

Лік и домы просветных Читальнях маю будзія вайвекшай плавагі у наажды наоніх візін, а исправда зос зілобі рудена на іх, пада па чесці каждого Русіана.

Една Чигачыя у візіле коже познакоміла дзесци добра зробіц, и то па веяль способі, а особено кед мя піповедзіи усіх: добри провод, доўгіе чисты добрах членіх и жонкіх обставини у візіле. У Читальні ше дзесли роботи па секціі: драматыка, котра ше до народу ладро зос спеси зос поучнікі и забавнікі представіні, піяна і піаніна, котра мя нафаскі ѿ дружтво на животу потримац, сашняхоткіе народу душу зос красную піснікі, віховнікі піснікі и піары якія ставу. О тей секціі же забавіміе окреже у ладній зігодні. Тоты секціі рабочыческіи, візіле постоец и другі крем іх.

Читальнія разумі ще служы своіх членіх и зос свою бібліотеку новікі, часопісамі, кіткікамі, ша по „читанію“ и меню-достасці. Але пайсамінейшын способ научам с зос пілівіднікімі вікладамі. Читальніца праходзі пра першым цыкаво прыготавленім вікладу рошда цілулы шыцкім прысутнім, на котры воні візілі предмет, о котрым сду да ще як бешеду. На такі способ Читальнія прыгатавів кождога, хто жадані академі-світи, бо не можнасцы да сядні на шыцкіх мітніах слухачох. Кажды провод будзе меркоўца воні, кед зосце іханін твой ідеі, же бы перші тэркі упізілі и прыготавілі, бо шыцкі

Драга преврасни, пайвеці асфалтова. Коло драгах виадам переній або ини овочкою древка. Бочкі драга -- то таїн як мішо гравник. У чеславських краях віжни мури обсаддени зов лозу по їх стінах по арабінках. У виши Кронськими пижки хижі обсаддени зов цигану ружу. Нігде він не візели израсом кури и жаго из чуди же тих якісно вонтує 2 димара я не підводив го предавань або драки ав туши."

Гнойце овочова древка. Овощ багатість -- як, прох заходи, прох гною він воно винно яв будзе росун. Тераз баш чистої тоги древка же бін могли древка пітромац дозреваючи овощі, охтурац их раздачу силу на други рож.

Найгніше гноїц зов куроюм гною, але у жери. Треба то пожинати докус зов же ху, або піском, розрізані под часе дреко и прекопати зов жесму. Найгніше то зроби пред лижаком, або самому венка польх. Ище якіпіе рознутиці куроюм гною у воді: як сін хабет гною, штири каїблі води. Но єдні -- двох діків, док ше то добре рознутиці ко-шац под древком. Але пред польхом тре зов колом коробиц азирі, же ба з того ложат мало хасну древко, а и кінки коробиці не треба робиц короб коло древка, а як даліко доходити короби древка. Може зов і сюкт и зов воду обичного гному лем реба то перше розправити у воді.

СОГО МЕШАЦА ВИХОДЗІ „ДУМКА”

Культурно освітлі часопис за нашу жарку і духовну інтелігітету і за видомінізмів відходах в народу. Видавець то будзе «Простіта» и у своєї публікарні друкац. Редактор, але уж звато, віл. о. С. Саламон.

«Думка» почала виходзіц літографіана вінії пред Кречуном у Загребу добре ұякуючи публікарні часописи сии вім за наших ахізірох. З тим штом тераз, як то «Простіта» почала лавац, достава велью важнейшу то, вириши ділокруг і всікшу новагу, постава орган народного проводу и

зда і найкраснія здея. Так віс про бін земіц не буде розумки, кед бін испанал и трикхтал евоюю поль, а зашал то лем з ім напівтом и. пр. зов комону, так кого гильців провод бін бара похібел, кед бін о юкії теми трубел слухачом, котрих зе не упінкал и не приготовел на то, таїльнови бін не комона не удала, то нам, кед знає, же як треба жем под ню отовиц, а инише бін не відрізто, бо ли комонте, так бін и провод читальни и ідею виложиц мережі, часок кробел сприятелью, а ічі хасловитого и потребы у таких обстанівок бін не мог подац, але я отот камені аме ще уж пошикодзі! Боже да нам то не комондзі (т. р. як указал).

Тоти іспорки бін мали обраціц нашу на то, же да яким лем так задармо жар-пребаце, але да уж од тераз дужаже, же як да ю цо бархей піхасиуки на и загальніо-народне духовне добро, ата порихтача добrego наиссяя и рих-свійма друкованім відзінками и свою защищю, але, якщо поступи у просвіти од удач пішши, же чи ще наша інтеліг-постара о добри стаї и обірбені для візгади по наших Читальнях и у друкованіх органах, а так исто чи народ будзе численно брац і ва тих вікіадах и читац ко ще му з піз теліма жер-піріготу в.

Задає зове писани -- за шинку нашу інтереснію. До тераз «Думка» мала піхакійцац пісателью спомідзи наших наймладших и пітровиц их за нашо чеславини-святы, тераз тог харалітер треніріїца на піці провод нашій народній просвіти -- култура.

Потреба такого часопису ѿже давно ще осстена, же бін ще у вім могли земіц шинки нашо пісательські сині од наістарініх до наймолодших и же бін ще у вім могли подзвійт зов скойма думкамі, но не одноша на загадльне народне добро. Неріз же не могли друковані и це у юнах Польніх діядні стріччи сіті, лебо анжетні, лебо проблематичні, бо були писани лем за інтереснію, а лаевни и по лінії, заборони драм жесто у тих наших пісничих Польнах, по су писани за цви народ, а народ, немац од іх віязкого хасну.

З того видзиме, же «Думка» ѿже будзе шляхи конкурент нашим Польнам, а але юнім просвітиці виданьем, лем их будзе друковані. Дай Боже, же бін «Думка» могла спланьоц тог всіхки залогок на обще добро нашого народу.

Ропічансю ще зов тим поволоке шинку нашо інтелігітету, де вожне учеси у тих юнах літі.

Тои.

ЗЛОЖНО ДО РОБОТИ!

(Привіт „Нашій Заградці”)

Наша „Пресвіта” од своєго основания роби на народнім присвітанію уж 19 років. Відлава кожного року Р. Календар Р. Польники и други поучни книжки. Але зов андаванім часописа за нашо дзэци под наставом „Наша Заградка” відомисло сіду звіску запачу, бо почали лем теме присвітаніці свой народ.

Як це ше древко нагіна и антреса док сі майде, таи и у народнім жынке он ахізівства не научуе на читані, да временом самі ахізіи науку, а особено свою „Пресвіту”, хтора сі створені часто немації руски народ.

Намо дзэци су ице слабі да відзя брацу и тарки індідінівскаго жынкота, як як ёе ице прирова лем шайсе, зато ім треба поучна и забявікі книжки, а „Наша Заградка” будзе піддацац шинко тогто, що за іх віязкій хасні.

Празда, же „Пресвіта” зов андаванік Р. Польниках уж пред 13 роками зробела велью за свой народ.

Наша „Руски Новині” до сімім університету и содержані прігадаці та ахізівним відзінкам. То жаме друковані и редакторы, націону сінініству як и іншої інтелігітеті, хтора бере учеси при видавані Р. Польниках.

На малосці мусіміе приклад же поні не так розширені медзі нашім народом як та азін заслукує, бо покри 25.000 душох не имелі бін буд 1.000 представінікі але голем пініраз толь.

Глядаці крічкі току жүпцілі бін зе ще здогадаці едині присловікі хтора гварі, же кед як Янка не научса, а Янка уж ис научиши. Же намо старши людзі не барзі любя читац новині, то можеме лягко порозуміці. Вони зомаги приліку да за дзенініства читати новині.

Але кошкіс кед жарже у нашай містії Югославійскій державі, кед зеємо світо „Пресвіту”, друкуюко, книжки, календар, „Руски Новині” своїх пісателью тэраз не маюе най-кільківські, едино нам потребны добро зов.

Зов андаванім часописа „Наша Заградка” даца іспадей младей генераціі нагоду за читані.

Зов поданім чувствою радиції своїх інтересах привітайце тог іми перши дзенініски часопис, а добре бет наш дзялівідзі кето дзло.

Дзякуючіе заштат інтелігітеті, хтора біре учеси при андавані часописа, особено п. редакторы, кеты піхлада велью труду, як и іншіч поеты, творыкі так плюбеты то ти юлади квітні, же свій шлободын час жертувши нашіх мілім дзедам.

Наша родительска дзялівісці іх дло піхагац. Піхагац будзем теди кед тог часопис прымеме зов тику любовию з яму ю вісім відади. Наша дзялівісці прэдставіўнікі тог ішлі красоты ушорені часопис нашим дзедам, бі паніце предпілагац чата маза, яе кажде рускіе юбіле може го маз.

Інші досі лем да родзігель піхагац таі нашай інтелігітете Ту мяю піхагац и віалански як и іншінній обіцтва так и друси ві роднін устанак.

Красаві приклад, дзло кам Керстурскі віалански обіцтва, кед под зеніц школскога рока купчело ад „Прогніта” ішоці у предвостцы од 500 душары и подзвідей пачым добрим и вредним школяром. Ты треба да робя и друге заштат азідак і квалітур, устанак и ти не лем раз у року але и частніс і вір на велькі шаста.

Віалански обіцтва, хтора, су віоранія на то, не треба да лем зов штрафами устанак до школы нашо дзеда, але да ім даю дзеску.

Нам ковчево потреба часопис и за нашіх старших, отюх, а особено за чашні манеры.

Шацко тогто можеме піхагац, кед будзем дзевздна работи на народнім присвітанію, теди не забуду солова камога славного поета, китры до нас кляксуя пред 19 рокамі зов ішлігей сініні, кед гвард:

Буду наші кіёжки златы
А ми о двойніс богаты:
Наша дзеды нашо буду
Союх ішох не забуду.

Дзеніні Ра.

ШКОЛА У НАШИХ ВАЛАДОХ.

На тот вопрос мож дац одвіт, кед го препатриме зов юнай правітній точкі, и то зов точкі култура. У котрим віалло култура зекіна, тог сігі вінеше. Дае венікі стряялені за правду, за общу доброту, котру венік ія лем веда чыюск, але цали віалал, где людзі не лем бешедую але и отиці засіро робя за блась, за правіту и обіце добро, там култура стой на високім ступені, бо баш тога заслініка роботи в култура. Але треба да варод дзарес до такого сінінія, або кед зов уж и дзарес, треба ице знат, же до тога, же бі юкого обіца робота була усініна кінечно, потребе ице, да піедык юлю единакі силы и однаке сініні, и да не іншінні труда, робя за напредованік. Але тога у швейце вообще не прето и култура лем помали и чакко ще дзекіга. За іолегчало зінія култури найпершіе и найбарокей кімата церква, а вен ішоці.

У нашіх часох не обріаці увагу на образованіе и просвіщеніе, але зе ограничылі лем нато, да зеєці дзяліві спосібом научы даусік пісак, чытац и роховац, а дзесі да тога піхаванію в зем прэз яків, а зані дзесі их не научыц але на тога, але охабія цілком кепісеміхіма, не посыпац дзэци до школы, тог у віалох и постоі школы, -- то зеєці піддацац, ішкіжкоц цали віалал, буц цілком накультурным чынеком. Однакі велькі віячай ішкоц вообще, а посечі тэраз, у так ченіхів праілох, по мінісії мери чудновато. Неміясно гваря же асін-ішкіжадавіи Французах у войні 1871 на зов війскі, але

